

Vår Vän
Bertil
Brunnling

*Du möter oss ej
mer som förr
Välkomnande
därhemma
vid hemmets kära dörr
Där hörs ej mer Din
stämma
Din plats är tom vid
fönstrets karm
Där du oss väntat ofta
Kring Din gestalt,
Din blick så varm
Blott minnets rosor
dofta*

Linnéa och Tore